Ett drama i sju akter till White Wolfes

Vampire - The Masquerade

som utspelar sig i

Stockholm - En Värld i Mörker

Kompositörer:

Martin Brodén

&

Michael Laitinen

Historik:

Martin Brodén

&

Robert Nilsson

Layout:

Martin Brodén

&

Tobias Wrigstad

Spelledarinstruktioner

Detta drama består av sju akter, som utspelar sig i olika tidsepokrar i Stockholms vampyrhistoria. Till varje akt har varje spelare en karaktär att gestalta. Innan äventyret börjar skall spelledaren numrera spelarna från ett till fem, och placera dem i nummerordning medsols med den första spelaren till vänster om spelledaren. Detta för att alla spelare hela tiden skall veta vem som spelar vad. Det kan annars bli väldigt rörigt. Spelare ett spelar samtliga karaktärer i häftet ”Spelare ett” och så vidare.

Akterna spelas upp i numrerad ordning. Innan varje akt bör aktens inledningstext, eller likvärdig text, läsas upp. Sista akten har dessutom en avslutningstext som bör läsas upp efter sista akten. En akt avslutas när spelledaren finner det lämpligt. Använd fingertoppskänsla! Akterna existerar endast för spelledaren. Det är spelledarens ansvar att se till att inget som händer i en akt förstör eller paradoxerar någon av de andra akterna, och han eller hon bör använda sin allsmäktiga kraft för att se till att så inte sker. Spelledaren bör alltså inte bara ha läst igenom äventyret, utan också kunna det någorlunda. När äventyret väl satt igång, finns det ont om tid att läsa på.

Kompositörerna rekommenderar att äventyret spelas som fri form, samt att ingen av spelarna lämnar rummet, även om spelarens karaktär för tillfället inte är närvarande.

Karaktärsuppsättning

	Spelare 1	**Spelare 2**	**Spelare 3**	**Spelare 4**	**Spelare 5**
Akt ett	Carl Mikael Bellman	Gustav III	Esmeralda	Erika	Thormund Halldorasson
Akt två	Venicius	Gustav III	Greve Nils Wilhelm Sparre	Biskop Johannes	Helvi
Akt tre	Lars Pettersson	Greve Peter Frid	Greve Nils Wilhelm Sparre	Biskop Johannes	Thormund Helldorasson
Akt fyra	Brynhilde	Stefan	Esmeralda	Jacob	Lucian
Akt fem	Graf Alexander von Streidelberg	Greve Peter Frid	Erik Skarpyxa	Gunhild	Thormund Halldorasson
Akt sex	Lars Pettersson	Gustav III	Andreas Horst	Diedré	Lotta
Akt sju	Brynhilde	Stefan	Esmeralda	Erika	Thormund Halldorasson

Presentation till vampyrer och varulvar till En Värld i Mörker

Både vampyrssamhället och varulvssamhället är uppdelade i klaner. I varulvarnas fall är klantillhörigheten stark, medan det i vampyrernas fall är mer underordnat andra faktorer. Gemensamt för både vampyrer och varulvar är dock att klanen ofta färgar personligheten på individen.

Fenris Avkomma

Fenris Avkomma är den utan tvekan största varulvsklanen i Norden. Detta är ingen slump. Fenris Avkommas hemtrakter är nämligen det gamla vikinganorden. Fenris Avkomma är den mest våldsamma av de varulvsklaner som existerar i världen. Utan minsta tvekan kan de offra livet för Moder natur och sin klan.

Några i Norden förekommande vampyrklaner

Klan Brujah:
En Brujah är oftast rebell och/eller anarkist som brukar sträva mot att slåss mot etablissemanget.

Klan Gangrel:
En Gangrel är gärna nära det djuriska, han eller hon vill vara ett med naturen.

Klan Lasombra:
En Lasombra har ofta mörka karaktärsdrag, de är framgångsrika ledarpersoner som inte värderar mänskligheten särskilt högt.

Klan Malkavian:
En Malkav är vansinnig, han eller hon är helt enkelt galen.

Klan Toreador:
En Toreador är inte sällan konstintresserad och bryr sig om livets finare värden.

Klan Tremere:
En Tremere har oftast kunskaper i magi och är en mystsik varelse.

Klan Tzimische:
En Tzimische är oftast diabolisk, mörk och intrigerande.

Klan Ventrue:
En Ventrue är oftast en ledare eller ledartyp av något slag.

Vampyrorganisationer

För några hundra år sedan bildades två vampyrorganisationen, dömda att bli varandras värsta fiender. Dessa båda organisationer har fundamentalt olika syn på hur vampyrsamhället bör se ut, och kommer därför förmodligen bekämpa varandra till det bittra slutet.

Camarillan:
Enligt Camarillan är det viktigaste är de dödliga inte får reda på att vampyrer existerar. Detta skall undvikas med något som kallas Maskeraden, och som innebär att en vampyr helt enkelt inte får avslöja sig för de dödligas värld. Maskeraden hålls upp genom strikta regler, där en prins styr varje stad, som har totalitära befogenheter att se till att Maskeraden inte bryts. Dessutom finns det Lagskipare, som är den slutgiltiga instansen för tvister. Enligt Camarillan kommer vampyrernas avslöjande i de dödligas värld leda till vampyrernas slutgiltiga undergång.

Sabbaten:
Enligt Sabbaten är det viktigaste individens, i det här fallet vampyrens, frihet. Ingen organisation skall kunna förtrycka en individuell vampyr. Om de dödliga får nys om vampyrernas existens är det illa, men det är inte värre än att människorna underkuvas. I realiteten är Sabbaten dock lika totalitär som Camarillan, fast på ett helt annat sätt. Sabbaten skrattar åt Maskeraden, och gör allt de kan för att bryta den, men för att överleva som organisation har gruppen, helheten, blivit totalitärt, en proletariatets diktatur.

Den svenska modellen: Stockholm och några andra ställen i Norden är de enda platser på jorden där Camarillavampyrer och Sabbatvampyrer lever sida vid sida. Stockholm är en fristad.

Se dig noga för
I porten
Innan du inträder.
Du kan aldrig veta
Var ovän
Väntar.
- Havamal

Stockholms vampyrhistoria

Prolog: Begynnelsen

I tidernas begynnelse skapades asarna, vanerna, människorna och jättarna.

Vikingatiden

Redan innan Stockholm exiserade var Mälaren och Mälardalen ett område med stor aktivitet. Härifrån gick vikingatåg i österled. Här låg Birka och Sigtuna, de större handelsplatserna i Mälaren. Här existerade få vampyrer, men desto fler varulvar. Gamla Upsala och dess asatempel var centrum för varulvsklanen Fenris Avkomma. Fenris Avkomma levde i symbios med de vampyrer som faktiskt existerade, då de samtliga var av klanen Gangrel. Däremot tillät inte Fenris Avkomma några som helst andra varulvs- eller vampyrklaner i området, förutom vid midvinterblotet...
Vikingatidens vampyrer var inblandade i en stor intern blodsfejd. Varför denna vendetta existerade är det idag ingen som vet, men klart är att fejden starkt decimerade den lilla vampyrpopulation som existerade. De som en gång spelade detta maktspel har idag sedan länge försvunnit, och det har också deras följeslagare. Nästan alla. Bland de försvunna kan nämnas Bärsärkarna, en krigarhird bestående av abominationer, ohyggliga krigsmaskiner samtidigt både varulvar och vampyrer, samt Valkyriorna, ett gäng krigarkvinnor med den legendariska Brynhilde som ledare. Den ende vampyr som idag finns kvar från vikingatiden är Thormund Halldorasson, då en ung vampyr, idag Stockholms äldsta, allmänt kallad Den Siste Vikingen.

Medeltiden

Erik den Helige begav sig till Finland för att kristna finnarna. Genom detta tar Stockholmsvampyrerna kontroll över finska områden på andra sidan Ålands hav. Erik den Helige dog 1160 och blev långt senare Stockholms skyddshelgon. 1252 grundade Birger Jarl, med hjälp av Hansan, en stad alldeles invid Mälarens utflöde. Denna stad var Stockholm. Staden drog Mälardalens vampyrer till sig, och snart existerade ett litet vampyrsamhälle i Stockholm. Via Hansan drogs också tyska Ventrues in i Stockholm. Staden som växte fram blev en blandninga av Gangrelistiska och Ventrueistiska värderingar. Allteftersom medeltidens städer fick en ökande tillväxt och kristendomen fick fäste i de gamla asatrakterna flyttade Fenris Avkomma in i de djupare skogarna, främst till Norrland, Dalarna, Värmland och Småland.

1500-talet

På kontinenten verkade Inkvisationen. Klanen Tremere blidades, på klanen Salubris kostnad. Två större vampyrorganisationer grundades, ödesbestämda att bli varandras värsta antagonister. Camarillan kämpade för att hålla vampyrpopulationen hemlig för de dödliga, medan Sabbaten stod för personlig frihet för de odödliga. De flesta europeiska städer gick med Camarillan. Sverige, som just brutit sig ur Kalmarunionen, ställde sig dock utanför. Camarillan bestämde sig då för att stödja den danske kungens, Kristian IIs, intåg i Stockholm. Deras förhoppning var att på frivillig basis få Stockholms vampyrer att erkänna Camarillan suverän. Fungerade inte det skulle man utrota Stockholmsvampyrerna och skapa nya, lojala vampyrer. Planerna omintetgjordes dock av Gustav Vasa, som stödd av varulvarna tog makten och krönte sig till kung av Sverige. Genom Törnarnas Deklaration blev Stockholm en fristad, Camarilla- och Sabbatvampyrer kunde leva sida vid sida. Priset blev dock högt. Vampyrer från andra klaner än Gangrel flyttade till Stockholm. Fenris Avkomma såg dessa vampyrer som onda, representanter för den allslukande Draken, som förtärde moder natur. Stockholm blev en belägrad stad, och har sedan dess varit belägrad. Dessutom fanns fortfarande Camarillans hot att intervenera i Stockholms affärer. Under dessa yttre tryck enades stadens vampyrer ytterligare, och man beslutade att utropa en stark, oberoende ledare. Kompromisskandidaten och Gangreln Lars Pettersson utropades till prins av Fristaden Stockholm.

1600-talet

På kontinenten utbröt det Trettioåriga kriget. Sverige, under kung Gustav II Adolf, bestämde sig för att blanda sig i leken. Krigståget gick i början över all förväntan, och Stockholms vampyrer insåg att genom att hota Wien, klan Tremeres huvudstad, kunde man göra obotlig skada mot Camarillan, och på detta sätt för evigt krossa hotet mot Stockholms fristadsstatus. Thormund, Den Siste Vikingen, åkte själv ned till kontinenten för att stödja krigsinsatsen. Drömmen om att förinta Camarillan krossades dock i slaget vid Lützen 1632. En utsänd grupp Tremeres, med magisk förmåga att förändra vädret, lyckades framkalla en tjock dimma, varvid en av Camarillan inhyrd Assamit dödade en svenske konungen. Den Siste Vikingen försvinner för ett tag, och alla tror att han också stupat innan han till slut dyker upp i Stockholm året därpå.

1700-talet

På kontinenten spreds upplysningen. Gustav III, den upplysta despoten, var kung över Sverige. Vid den här tidpunkten förlorade klan Gangrel sin status som största klan till klan Toreador. Klan Ventrue hamnade helt i skymundan. Lars Pettersson glömde att han en gång var utsedd som kompromisskandidat och påbörjar sitt stora livsprojekt, Frihetstiden. Samtidigt tappar han också all kontakt med verkligheten. Klan Ventrue, som kontrollerade Gustav III, lyckades få honom att göra coup d´Etat, bli kung av Sverige och föra en politik fientlig mot klan Gangrels intressen. I ren desperation försökte prinsen, via Anckarström, mörda Gustav III. Detta blev prinsens fall. Gustav III låg för döden, varvid klan Ventrue tog tillfället i akt, gjorde Gustav III till vampyr och fick honom att göra en coup d´Etat, lik den han gjort som levande. Gustav III blev inte dock inte prins, utan kung, av Stockholm.

1800-talet

1809 förlorade Sverige Finland till Ryssland. Fram till dess hade Helsingfors varit en dotterstad till Stockholm, hertigen av Helsingfors hade varit underställd kungen av Stockholm. I och med förlusten av Finland tappade Stockholm sin forna makt över Helsingfors till vampyrerna i S:t Petersburg, trots att Gustav III förde en politik som skulle få Stockholm att behålla den. Helsingfors vampyrer åtnjöt större frihet under Rysslands vampyrer än under Sveriges.

1900-talet

Under 1900-talet har landet i stort sett skött sig självt. De dödligas diplomater har lyckats hålla Sverige utanför internationella konflikter. Övergången från jordbrukar- till industrisamhälle har gått smidigt, och i denna lugna, frodiga, skyddade verkstad har det svenska folkhemmet, vilket också garanterar vampyrpopulationens överlevnad, växt fram.

Epilog: Ragnarök

What goes around, comes around.

Akterna

Första akten: Stockholms Slott, nutid

Närvarande karaktärer: Carl Mikael Bellman (Toreadors primogen), Gustav III, Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Inledningstext: *Till musiken Ave Maria syns de tre kronorna på stadshustornet mot en röd solnedgång. Utzoomning. Stadshustornet och sedan stadshuset kommer fram i bild. Panorering åt höger. Stockholms Central uppenbaras, och bakom det Sergels Torg. Människorna ser ut som små, obetydliga myror, lyckligt omedvetna om att någon annan kontrollerar deras liv. Staden som aldrig sover. Fortsatt panorering. Stockholms Slott mot en begynnande stjärnhimmel. Zoomning. Klipp.*
Förflyttning genom Slottets korridorer. I bakgrunden hörs orgelmusik ljuda. Musiken är obekant, men den är annorlunda och underbart vacker. De kändare delarna av Slottet har nu passerats och förflyttningen sker, medan musiken hörs allt starkare, i de hemliga delar som undanhålls allmänheten. Ett av tjocka, svarta stearinljus upplyst rum avslöjar fem individer. En av dem, en man med sitt bruna hår i en hästsvans, står lutad över den stora orgel som står mot ena väggen. Han spelar frenetiskt på orgeln, som uppslukad av sitt spelande. Bredvid klaviaturet, intensivt studerandes musikern, står en annan man, iklädd en svart Armani. I mitten av rummet står ett gammalt ekbord. Vid ena långändan, med ryggen mot orgeln, sitter en man, djupt koncentrerad i det parti schack i vilket han för tillfället har engagerat sig. Mannen har sin rygg vänd mot orgeln och verkar knappt lägga någon notis till musiken. Han har fått in sin opponent i ett järngrepp, och ämnar inte släppa det. Motspelerskan, en ung vacker kvinna med blont hår, har svårt att koncentrera sig. Hennes klarblå ögon betraktar de båda männen vid orgeln. Den femte och sista personen, en lättklädd kvinna med mörkt hår, vankar rastlöst av och an i rummet, än betraktandes orgeln, än schackspelarna. Slutligen går hon fram till schackbrädet, tar tag i dess ena enda och slungar det genom rummet. Schackpjäserna studsar på det hårda marmorgolvet. Schackbrädet slår in i väggen, bredvid orgeln. Musiken slutar. Samtliga blickar i rummet riktas mot den mörkhåriga kvinnan, vissa med undrande blick, andra med irriterad.

Andra akten: Den Gyldene Freden, 1843

Närvarande karaktärer: Venicius (Tremere primogen), Gustav III (utklädd), Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrue primogen), Biskop Johannes (Tzimische primogen), Helvi (Gangrel).
Inledningstext: *Den Gyldene Freden var en krog av det mer suspekta slaget, med en distinkt känsla av begynnande förfall och smygande dekadens. Dans och sång pågick konstant, och i den rökiga lokalen kändes det som om alldeles för många människor hade samlats på en och samma gång. I det ena hörnet, på något sätt oberörd av det larm som omgav honom, satt Venicius, magikern. På hans kallelse hade två av Stockholms mäktigare vampyrer inkognito tagit sig hit. Greve Nils Wilhelm Sparre såg sig nervöst omkring, ty detta var inte hans vanliga klientel, och han önskade att det här skulle gå fort. Biskop Johannes var mer van vid situationen, och han lyckades betvinga sitt begär att suga blodet från den ung servitris som passerade. Men de var inte ensamma. Runt bordet satt också två främlingar, en man och en kvinna, som Venicius bjudit in, varför visste han inte riktigt själv. Han lutade sig över bordet, och tog till orda.*

Tredje akten: Det fallna lejonet från norr, Stockholm, 1633

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Greve Peter Frid (Ventrues primogen), Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrue), Biskop Johannes (Tzimisches primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Inledningstext: *Trots kriget och de pågående förhandlingarna kunde den högre adeln fortfarande unna sig fest och hovliv, en flykt från denna värld de lägre stånden inte kunde få. Festlokalen glimmade i ljuset från de enorma kandelabrarna och glänste över den adeln som behagade infinna sig. Axel Oxenstierna stod vid ett av borden. Han, inte den lilla flickan bredvid honom, var mittpunkten i denna fest. Kristina gäspade tungt, hon var inte alls van vid att vara uppe så här sent.*
Runt ett av borden satt fyra personer, klädda såsom alla de andra i rummet. De var för sig själva, på något sätt. Ingen störde dem, ingen lade notis om dem, det var som om de egentligen inte existerade. Stockholms prins, Lars Pettersson, satt med belåten min vid ena bordsändan, det var synd att Thormund försvunnit vid Lützen, men nu fanns det ju i alla fall ingen som kunde hota hans position. Biskop Johannes, företrädare för Stockholms Sabbatvampyrer såg sig intresserat om, nu liksom alltid var hans törst för blod stor. Greve Peter Frid och Greve Nils Wilhelm Sparre var på hemmaterritorium. De var inga katter bland hermelinerna.
Då, plötsligt, slås portarna upp på vid gavel. In kommer Den Siste Vikingen. Hans kläder är smutsiga och trasiga, hans långa hår ovårdat, hans blick vild. Hans kropp svårt sargad, endast hans otroliga konstitution håller honom uppe. De dödliga lägger ingen notis till honom. De reagerar inte när han med sina smutsiga

stövlar klampar rakt in, och de reagerar inte när han i vredesmod välter en av kandelabrarna. Thorgrim Halldorasson, Den Siste Vikingen, går fram till bordet där de fyra vampyrerna sitter.

Fjärde akten: Hammarby industriområde, nutid

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Inte med i början av scenen), Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Jacob (Ventrue), Lucien (Lasombra).
Inledningstext: *Lucien, Stefan, Jacob och Esmeralda gled ner för betongtrapporna och fram till den bastanta källarporten. Inifrån hördes musiken, Entombeds "Beneath the Collonades". Jakob öppnade den tunga dörren med lätthet och nickade mot de båda vakterna med ett likgiltigt ansiktsuttryck. I close my eyes as if to die. Musiken var öronbedövande och en söt rök låg tung över lokalen. Entering again. Överallt dansade svartklädda ungdomar, till och med på borden. The labyriths of deep within. Snabbt och vant rörde sig vampyrerna mot baren. Beyond where conscience ends. En långhårig snubbe flög på Stefan och föll tjutandes mot marken i en blodpöl då Jacob med ett slag pulvriserade hans käke. The Pit. Äntligen hemma.*

Femte akten: Stockholms Blodbad, 1520

Närvarande karaktärer: Graf Alexander von Streidelberg (Ventrue), Greve Peter Frid (Ventrue), Erik Skarpyxa (Gangrel), Gunhild (Gangrel), Thormund Halldorasson (Gangrel).
Inledningstext: *I det mörka rummet hade fem personer samlats. Fyra av dem var Stockholmsvampyrer, och inte vilka vampyrer som helst, utan Thormund Halldorasson, Erik Skarpyxa, Gunhild och greve Peter Frid, de fyra vampyrer i som hade makt i Stockholm, hade, då Kristian Tyrann på dagen tågat in i staden. Den femte personen, Graf Alexander von Streidelberg, kom från Sydtyskland och representerade Camarillan, som för tillfället hade mer makt i Stockholm än de fyra Stockholmsvampyrerna tillsammans. Han skulle få dessa sturska, hårdföra nordbor att gå med Camarillan. Han suckade tungt, drog efter andan och påbörjade sitt uppdrag.*

Sjätte akten: Riddarholmskyrkan, 1789

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Gustav III (Ventrue), Andreas Horst (Toreador), Diedré (Ventrue), Lotta (Malkavian).
Inledningstext: *Lars Pettersson, prins av Stockholm, kastade sitt glas mot Lotta, sin hovnarr, som snabbt kastade sig undan och därmed undvek glaset, som splittrades i tusen bitar mot stengolvet. "VAD DÅ, INTE HITTAT HONOM ÄN?!?", skrek han. "HUR SVÅRT KAN DET VARA?!?" "Inte svårt alls", fick Andreas till slut fram, mer som en ursäkt än som svar. Deras blickas möttes, och prinsen förstod, att det var inte Andreas fel. Det var de där förbannade dödligas. De sörjde sin döda konung. Kaos rådde i hans stad, och det fanns ingenting han kunde göra åt saken. Som en gammal, besegrad björn föll prinsen ned i sin tron och såg sig omkring med sina trötta ögon. Riddarholmskyrkan, ja, Gråmunkekyrkan hade det hetat förr i tiden, var lika gammal som honom själv. Lotta, som såg sin trötte herre, gick fram och tittade försiktigt upp med nyfiken blick. "Min herre, vad önskas Er?"*
Klockan i Riddarholmskyrkan slog tolv slag. På det sista slogs portarna upp, och in kom Gustav III och hans rådgivare. En frisk, kylig vind spreds genom kyrkan, och drog med sig lite av det regn som var utanför. Lars Pettersson, prins av Stockholm, reste sig och såg in i ögonen på Gustav III, som lugnt blickade tillbaks.

Sjunde och sista akten: Uppgörelsen, Stortorget, nutid

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Gangrel), Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Inledningstext: *Vart man än befinner sig i livet, kan man blicka antingen framåt eller bakåt. Blickar man framåt, ser man antingen ett hopp, en ljusare tid eller hopplöshet, den eviga meningslösheten. Ser man däremot bakåt, ser man verkligheten såsom den faktiskt utformat sig, en myriad av händelser som tillsammans skapar det förflutna. Oberoende av vart man än blickar, finns det alltid ett nu. I detta nu finns allting, hopp och hopplöshet, minnen av gamla vänner och fiender, framtid och förflutet i ett, för det är i detta nexus som både framtiden och det förflutna skapas. Stefan, Esmeralda och Erika drog sig bakåt, de ville inte vara i vägen. Thormund och Brynhilde stod öga mot öga på Stortorget.*
Avslutningstext: *Utzoomning. En persons vision är en annans mardröm. Var och en strävar efter att fullfölja sina mål. Panorering över staden. En stads pulserande hjärta är blott en förenklad modell av en persons vilja och öde, där varje vägförgrening är ett val och varje återvändsgränd en förlust. Bort. Bort, bortom mänsklighetens förfall, bort bortom brustna hjärtan och drömmar, bort, bortom livet. Stockholms stjärnhimmel bleknar ut, och till slut, gryningen.*

Spelare ett

Samtliga övriga karaktärer står i den ordning vars spelare har dem.

Första akten: Stockholms Slott, nutid - Carl Mikael Bellman (Toreadors primogen)

Närvarande karaktärer: Gustav III (kung av Stockholm), Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Carl Mikael Bellman är primogen för klan Toreador. han har ett förhållande med Gustav III, som de har haft ända sedan Bellmans död. Den kärlek Bellman hyser för Gustav III har under åren förändrats till hat. Bellman får inte den frihet han känner att han behöver. Gustav III vet dock inte om detta, och Bellman har heller inte visat dt öppet för honom. Bellman är en central del av Stockholms vampyrnöjesliv, och brukar vara festens medelpunkt i de fester han deltar i.

Andra akten: Den Gyldene Freden 1842 - Venicius (Tremeres primogen)

Närvarande karaktärer: Manlig främling, Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrues primogen), Biskop Johannes (Tzimisches primogen), Kvinnlig främling.
Venicius är en makthungrig Tremere, vars planer går ut på att störta Gustav III. Venicius hoppas på att visa sig stark genom att ena staden och landet än en gång och återigen skapa en svensk stormakt. Venicius är en ren maktspelare, som egentligen inte drar sig för någonting. Ingenting är för omoraliskt eller fult att göra. Venicius har sina mål, och gör att för att uppfylla dem, vad som än må vara i vägen.

Tredje akten: Det fallna lejonet från norr, Stockholm, 1633 - Lars Pettersson (Prins av Stockholm)

Närvarande karaktärer: Greve Peter Frid (Ventrues primogen), Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrue), Biskop Johannes (Tzimisches primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Lars Pettersson är prins av Stockholm, en titel han haft sedan sviterna av Stockholms Blodbad och Gustav Vasa. Lars är väl medveten om att han är tillsatt som kompromisskandidat, och försöker således också agera som en sådan när han styr Stockholm. Han utmärker sig som god diplomat och politiker, samt en god regent.

Fjärde akten: Hammarby industriområde, nutid - Brynhilde (Gangrel)

Närvarande karaktärer: Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Jacob (Ventrue), Lucien (Lasombra).
Brynhilde är den legendariska ledaren för Valkyriorna, ett gäng kvinnliga Gangrels som mystiskt försvann under vikingatiden. Valkyriorna var inblandad i en grym blodsfejd med ett antal vampyrer. En av dessa vampyrer var Thormund Halldorasson, en gammal före detta vän. Hon lyckades påla Brynhilde och de andra Valkyriorna och tända eld på huset de var i. Av någon anledning dog inte Brynhilde. Hon, och några av de andra Valkyriorna, blev mystiskt räddade av någon. De var dock så skadade att de försattes i dvala. Nu, tusen år senare, har Valkyriorna vaknat. De inser, att Ragnarök är förestående, och att de måste göra det som förväntas av dem. Brynhilde har klarat tidshoppet på tusen år häpnadsväckande. Hon har lyckats lära sig lite av den nya teknologin, och har bland annat blivit en jävel på att köra motorcykel. När hon får reda på att Thormund fortfarande existerar, inser hon att affären ännu inte är avslutad, men att det är mellan henne och Thormund, utan hjälp från någon annan.

Femte akten: Stockholms Blodbad, 1520 - Graf Alexander von Streidelberg (Ventrue)

Närvarande karaktärer: Greve Peter Frid (Ventrue), Erik Skarpyxa (Gangrel), Gunhild (Gangrel), Thormund Halldorasson (Gangrel).
Graf Alexander von Streidelberg är Camarillarepresentant, skickad till Stockholm. De order han fått är enkla: Försök få Stockholms vampyrer att för egen vilja gå med i Camarillan. Tala med fördelarna med Camarillan som organisation. Du får inte ta till våld, men naturligtvis skydda dig. Graf Alexander von Streidelberg är resultatinriktad, hans mål är att övertala dessa vampyrer, och han tänker inte ge upp innan han blir utslängd.

Sjätte akten: Riddarholmskyrkan, 1789 - Lars Pettersson (Prins av Stockholm)

Närvarande karaktärer: Gustav III (Ventrue), Andreas Horst (Toreador), Diedré (Ventrue), Lotta (Malkavian).

En gång utnämnd till prins som kompromisskandidat, Lars Pettersson har vid den här tidpunkten blivit oförsiktig. Han lyssnar inte på stadens vampyrer innan han fattar sitt beslut, han har mer eller mindre glömt bort att han en gång blev satt som prins som kompromisskandidat. Frihetstiden är Lars stora livsverk, och han är stolt över det. Han har nu fallit i en djup dekadens, som han har svårt att ta sig ur. Själv är han vanvårdad, och med detta har han vis likhet med Riddarholmskyrkan, som han använder som hov.

Sjunde och sista akten: Uppgörelsen, Stortorget, nutid - Brynhilde (Gangrel)

Närvarande karaktärer: Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Ödet blundar. Que sera, sera.

Spelare två

Samtliga övriga karaktärer står i den ordning vars spelare har dem.

Första akten: Stockholms Slott, nutid - Gustav III (Kung av Stockholm)

Övriga närvarande karaktärer: Carl Mikael Bellman (Toreadors primogen), Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Gustav III styr hårt men rättvist, han är ju en upplyst despot. Av alla sina undersåtar älskar han Bellman mest, och de har haft ett förhållande ända sedan Bellman blev vampyr. Gustav III kan mest beskrivas som något av en streber, och har, trots att ser sig själv som rätt folklig, fullkomligt tappat kontakten med nutiden. Han har förstått de grundläggande koncepten med nutiden, men anser att det var bättre förr och att man fortfarande kan leva så.

Andra akten: Den Gyldene Freden, 1843 - Gustav III (utklädd)

Närvarande karaktärer: Venicius (Tremeres primogen), Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrues primogen), Biskop Johannes (Tzimisches primogen), Främling.
Främling (Gustav III)
Gustav III har fått nys om Venicius förräderi och ämnar slå till mot honom. Först vill han dock höra det från Venicius själv. När Venicius väl visat sitt förräderi, kan processen göras kort. Gustav III är i sig en mäktig person, och är inte rädd för att skapa en scen.

Tredje akten: Det fallna lejonet från norr, Stockholm, 1633 - Greve Peter Frid (Ventrues primogen)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (prins av Stockholm), Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrue), Biskop Johannes (Tzimisches primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Greve Peter Frid är vid den här tiden Stockholms näst äldste vampyr, näst efter Thormund Halldorasson, Den Siste Vikingen. Greve Peter Frid är en ironisk man, och ser egentligen med förakt på livet, både sitt eget och andras. Han drar sig inte för att säga vad han tycker, men vet när han skall säga det. Det är Peter Frid som har förrått Den Siste Vikingen. Greve Peter Frid har under en längre tid retat upp sig på Thormund, och vet, att det enda sättet att få mer makt är att undanröja Stockholms äldsta vampyr. Greve Peter Frid använde helt enkelt sina kontakter i Venedig, för att avslöja vad svenskarna i Sydtyskland planerade i kriget.

Fjärde akten: Hammarby industriområde, nutid - Stefan (Brujah)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Inte med i början av scenen), Esmeralda (Brujahs primogen), Jacob (Ventrue), Lucien (Lasombra).
Stefan är en ganska soft typ, som tänder en och annan braja. Det enda som kan reta upp honom är när någon gör något med hans älskare, Jacob, som han älskar mer än något annat i hela världen. Stefan är mycket mån om människor och vill skapa en utopi med människor och vampyrer sida vid sida. han är pacifist och avskyr våld i alla former.

Femte akten: Stockholms Blodbad, 1520 - Greve Peter Frid (Ventrue)

Närvarande karaktärer: Graf Alexander von Streidelberg (Ventrue), Erik Skarpyxa (Gangrel), Gunhild (Gangrel), Thormund Halldorasson (Gangrel).
Trots sitt Ventrueblod är Greve Peter Frid mån om att Stockholm inte går med i Camarillan. Han är skeptisk. Det finns så lite att vinna, och så mycket att förlora. Graf Alexander von Streidelberg verkar vara en jäfvel på att tala, men Greve Peter Frid tänker inte visa sig sämre.

Sjätte akten: Riddarholmskyrkan, 1789 - Gustav III (Ventrue)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Andreas Horst (Toreador), Diedré (Ventrue), Lotta (Malkavian).
Gustav III har som nyskapad vampyr sett som sin nya livsuppgift att bli regent över Stockholms vampyrsamhälle. Hans skapare, Diedré, har Gustav III utsett som sin rådgivare. Stockholm skall byta styre, inget tal om saken.

Sjunde och sista akten: Uppgörelsen, Stortorget, nutid - Stefan (Brujah)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Gangrel), Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).

Se ovan.

Spelare tre

Samtliga övriga karaktärer står i den ordning vars spelare har dem.

Första akten: Stockholms Slott, nutid - Esmeralda (Brujahs primogen)

Närvarande karaktärer: Carl Mikael Bellman (Toreadors primogen), Gustav III, Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Esmeralda är Brujahs primogen. Hon har fått primogenposten för att hon är den Brujah som har lättast för att kontrollera sig i viktiga sammanhang. Hennes utbrott i början av scenen beror på att hon tycker att de andra i rummet är vansinnigt tråkiga. För ett par dagar sedan kom den legendariska Brynhilde (jo, just hon) och henne var det mer drag i. Esmeralda kommer nu att berätta för de andra vad hon tycker om dem. Bellman, Gustav III och Thormund är alla enorma tråkmånsar.

Andra akten: Den Gyldene Freden, 1843 - Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrues primogen)

Närvarande karaktärer: Venicius (Tremeres primogen), Manlig främling, Biskop Johannes (Tzimisches primogen), Kvinnlig främling.
En man, vars visioner är en stad som frodas, inte en gyttjepöl. Nils vill försäkra sig om en ljus framtid för handeln i Stockholm och en stabilitet runt Östersjön. Han är en duglig diplomat med ett välsmort munläder, vissa skulle kalla honom dryg. Han känner sig dock ovan vid miljön, och är inte i sitt esse.

Tredje akten: Det fallna lejonet från norr, Stockholm, 1633 - Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrue)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Greve Peter Frid (Ventrues primogen), Biskop Johannes (Tzimisches primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Den unge Greve Nils Wilhelm Sparre är om möjlig än mer visionär, mindre erfaren, mer naiv. Vid den här tidpunkten är Nils dock rätt blåögd, hans förslag till handlingsprogram har inte mycket kontakt med verkligheten.

Fjärde akten: Hammarby industriområde, nutid - Esmeralda (Brujahs primogen)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Inte med i början av scenen), Stefan (Brujah), Jacob (Ventrue), Lucien (Lasombra).
Det här är som sagt just den fest där Esmeralda träffar Brynhilde och hennes gäng. Här är Esmeraldas roll den motsatta, hon skall helt enkelt informera Brynhilde om det nuvarande läget i Stockholm. Tilläggas kan att detta är Esmeraldas sanna miljö, här känner hon sig hemma.

Femte akten: Stockholms Blodbad, 1520 - Erik Skarpyxa (Gangrel)

Närvarande karaktärer: Graf Alexander von Streidelberg (Ventrue), Greve Peter Frid (Ventrue), Gunhild (Gangrel), Thormund Halldorasson (Gangrel).
Erik Skarpyxa är en vampyr från vikingatiden. Han är mycket stolt, och kan inte ta en förolämpning utan att se det som en skymf. Erik är en vikingakrigare, han tar inte skit från någon. Med detta i åtanke kan han ses som rätt aggressiv, men han är också eldig och passionerad, inte enbart en rå sälle. Han är hemligt kär i Gunhilde, även om han inte erkänner det för sig själv, då det skulle vara honom en svaghet. Erik planerar att under kvällen på något sätt försöka sätta dit Thormund, som han anser gjort honom orätt hela livet, men då han själv inte kan betecknas som särskilt vis, har han svårt att komma på hur. Klart är dock att något måste göras.

Sjätte akten: Riddarholmskyrkan, 1789 - Andreas Horst (Toreador)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Gustav III (Ventrue), Diedré (Ventrue), Lotta (Malkavian).
Andreas Horst är rådgivare till Lars Pettersson, prins av Stockholm. Det var på Andreas initiativ och uppbackning som prinsen startade sitt livsprojekt, Frihetstiden. Andreas kan dock inte själv ses som en visionär, utan mer som en karriärist. För honom är det viktigt att vara inflytelserik på den som har makt, för det är oftast den personen som har den egentliga makten. Han är ingen idiot, utan en riktig överlevnadskonstnär.

Sjunde och sista akten: Uppgörelsen, Stortorget, nutid - Esmeralda (Brujahs primogen)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Gangrel), Stefan (Brujah), Erika (Ventrues primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Se ovan.

Spelare fyra

Samtliga övriga karaktärer står i den ordning vars spelare har dem.

Första akten: Stockholms Slott, nutid - Erika (Ventrues primogen)

Närvarande karaktärer: Carl Mikael Bellman (Toreadors primogen), Gustav III (kung av Stockholm), Esmeralda (Brujahs primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Erika är Ventrues primogen. Hon är en erkänt skicklig diplomat, och har respekt av stadens Ventrues. Hennes vision är att alla ska kunna leva i fred sida vid sida, vampyrer, varulvar och människor. Detta är också det mål hon strävar efter i sitt politiska agerande.

Andra akten: Den Gyldene Freden, 1843 - Biskop Johannes (Tzimisches primogen)

Närvarande karaktärer: Venicius (Tremeres primogen), Manlig främling, Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrues primogen), Kvinnlig främling.
Biskop Johannes är den äldsta Sabbaten i Stockholm. Han vill förbättra sina relationer med Camarillan, och är egentligen inte överförtjust i en Tremere som prins/kung. Det viktiga för Biskop Johannes, är att Sabbatens behov inte blir förbisedda. Biskop Johannes är som Sabbaten är mest, som ledare bör han ju föregå med gott exempel. Han har således inte så mycket för Maskeraden, och i Stockholm är det endast ett sedlighetsbrott att bryta den.

Tredje akten: Det fallna lejonet från norr, Stockholm, 1633 - Biskop Johannes (Tzimisches primogen)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Greve Peter Frid (Ventrues primogen), Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrue), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Något yngre, men ändå tillräckligt gammal för att ses med respekt av de yngsta vampyrerna. Som ledare för Sabbaten i Stockholm har Biskop Johannes som uppgift att se till att Sabbatens intressen inte förbises. Biskop Johannes vet att Greve Peter Frid skickade bud till Venedig i tid innan slaget vid Lützen, men han har ingen aning om vad som stod i brevet. Det var yngre Sabbatvampyrer som tog reda på den här informationen, men de var inte tillräckligt snabba för att få tag på kuriren.

Fjärde akten: Hammarby industriområde, nutid - Jacob (Ventrue)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Inte med i början av scenen), Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Lucien (Lasombra).
Jacob är en Ventrue modell bortskämd unge. Han har ett förhållande med, och är kär i, Stefan, samtidigt som han också är hemligt kär i Lucien. Jacob är energisk och hetlevrad, men knappast våldsam om han inte blir provocerad, då han och andra sidan exploderar. Jacob är stark, mycket stark.

Femte akten: Stockholms Blodbad, 1520 - Gunhild (Gangrel)

Närvarande karaktärer: Graf Alexander von Streidelberg (Ventrue), Greve Peter Frid (Ventrue), Erik Skarpyxa (Gangrel), Thormund Halldorasson (Gangrel).
Gunhild är en vampyr från vikingatiden, och ingen vek sådan. Gunhild är en rejäl kvinna, fager och farlig. Hon var god vän med Brynhilde och hennes gäng en gång i tiden, och fick en förfrågning om hon ville gå med, men Gunhild avböjde, någonting som hon nu kan skratta sig lycklig för. Dock, Gunhild misstänker starkt att det var Thormund Halldorasson som stod bakom Brynhildes försvinnande, och har letat efter ett tillfälle till hämnd på honom. Nu har hon chansen. Kanske kan hon använda sig av Erik Skarpyxa, som har kastat underliga blickar åt henne.

Sjätte akten: Riddarholmskyrkan, 1789 - Diedré (Ventrue)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Gustav III (Ventrue), Andreas Horst (Toreador), Lotta (Malkavian).
Diedré är Gustav IIIs rådgivare, men också hans skapare. Han har strikta order från klan Ventrue. Se till att Stockholm får en Ventrueledare. Gustav III är just denna ledare. Han är perfekt. Ett snabbt litet ingripande, bara...

Sjunde och sista akten: Uppgörelsen, Stortorget, nutid - Erika (Ventrues primogen)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Gangrel), Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Thormund Halldorasson (Gangrels primogen).
Se ovan.

Spelare fem

Samtliga övriga karaktärer står i den ordning vars spelare har dem.

Första akten: Stockholms Slott, nutid - Thormund Halldorasson (Gangrels primogen)

Närvarande karaktärer: Carl Mikael Bellman (Toreadors primogen), Gustav III, Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen).
Thormund Halldorasson är Den Siste Vikingen. Med rötter i vikingatiden är Thormund Halldorasson Stockholms i särklass äldsta vampyr. Han har levt ett liv få förunnat, han har sett vänner och fiender komma och gå, han har både blivit förrådd och förrått. Till slut har Den Siste Vikingen alltid hamnat på topp. Thormund innehar nu en position har haft en senaste hundra åren; Han är Gangrels primogen. Detta är en position han är nöjd med. Detta innebär att han har precis lagom mycket officiell makt. I realiteten är det han som styr Stockholm. Som gammal vampyr brinner hans livsgnista inte längre lika starkt, den sken inte som i hans ungdom. Han har inte haft en fiende på flera hundra år, numer kan han röja bort potentiella hot innan de ens hunnit bli seriösa. Ironisk är Thormunds förnamn. Lik den viking han är, har han inget dödsförakt, och drar sig inte för att vara sarkastisk.
Thormund har som sagt haft många fiender. En speciell förtjänas att ta upp här, för det är ar stor relevans till äventyret. Thorgrim var under vikingatiden inblandad i en blodsfejd med Valkyriorna. Efter mycket om och men lyckades Thormund påla medlemmarna i Valkyriorna och tända eld på det hus de var i. Valkyriorna, och dess ledare, Brynhilde, dog. Det var i alla fall vad Thorgrim hela tiden trott. Det hela var väldigt smärtsamt för Thormund, då Brynhilde var en god vän till honom men blodsfejden kom emellan. Visar det sig att Brynhilde skulle leva, skulle Thorgrim få sig sin livs chock, fast han skulle vara väldigt bra på att dölja det.

Andra akten: Den Gyldene Freden, 1843 - Helvi

Närvarande karaktärer: Venicius (Tremeres primogen), Främling, Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrues primogen), Biskop Johannes (Tzimisches primogen).
Helvi är en kvinnlig Gangrel från Helsingfors. Hon är hit sänd av Fursten av Helsingfors för att göra av med Stockholms idiotiska tankar på att återigen ena Sverige och Finland, och därmed införliva Helsingforsstyret under Stockholm. Helst vill Helvi ha Finland helt fritt, men Ryssland är bättre än Sverige. Helvi är en ung, spröd kvinna, men en riktig finska. Hon har det karakteristiska finska lynnet, och är lite allmänt bonnaktig.

Tredje akten: Det fallna lejonet från norr, Stockholm, 1633 - Thormund Halldorasson (Gangrels primogen)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Greve Peter Frid (Ventrues primogen), Greve Nils Wilhelm Sparre (Ventrue), Biskop Johannes (Tzimisches primogen).
Thormund Halldorasson, Den Siste Vikingen, var som sagt nere i Lützen och slogs personligen, om än på sitt eget lilla sätt. Som vampyr var han ju förhindrad till vissa saker. Anledningen till att den svenske kungen dog var direkt inblandning från Camarillans sida. De stod för den mystiska dimma som omgav krigsfältet, men de såg också till att Den Siste Vikingen kunde komma till kungens försvar, via ett bakhåll med vampyrer. Endast genom sin tur och skicklighet lyckades Den Siste Vampyren överleva. Frågan är: Hur visste Camarillan hur svenskarna skulle gå och vart och när slaget skulle stå? Hur visste de att Den Siste Vikingen skulle vara där? Det är helt klart att det fanns en förrädare i Stockholm, och han eller hon skall finnas.

Fjärde akten: Hammarby industriområde, nutid - Lucien (Lasombra)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Inte med i början av scenen), Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Jacob (Ventrue).
Lucien är en ung, kvinnlig, framgångsrik, vacker men framför allt sexig Sabbatvampyr. Lucien är dock totalt ointresserad av politik och har inte tänkt mycket på den unika situationen i Stockholm, där Sabbat och Camarilla lever sida vid sida. Detta tar Lucien för givet. Hennes huvudsysselsättning är att jaga män. Lucien planerar att inom den närmaste tiden få sätta tänderna i Jacob (endast bildligt, naturligtvis).

Femte akten: Stockholms Blodbad, 1520 - Thormund Halldorasson (Gangrel)

Närvarande karaktärer: Graf Alexander von Streidelberg (Ventrue), Greve Peter Frid (Ventrue), Erik Skarpyxa (Gangrel), Gunhild (Gangrel).
Stockholm skall inte gå med i Camarillan, så enkelt är det. Det är ett för riskfylld projekt, det finns alldeles för mycket att förlora, och alldeles för lite att vinna.

Sjätte akten: Riddarholmskyrkan, 1789 - Lotta (Malkavian)

Närvarande karaktärer: Lars Pettersson (Prins av Stockholm), Gustav III (Ventrue), Andreas Horst (Gangrel), Diedré (Ventrue).
Lotta är prinsens narr. Hon är kort, med långt ljust hår. Hon är klädd i en vit tunika, som går halvvägs till knäna, samt vita knäbyxor med blodröda tofsar. Lotta är helt vild (och vacker, naturligtvis), en riktig virvelstorm, på alla ställen överallt. Helt hysteriskt! Prinsen älskar hennes stil, speciella sätt att liva upp den trista stämning som råder i Riddarholmskyrkan, prinsens hov.

Sjunde och sista akten: Uppgörelsen, Stortorget, nutid - Thormund Halldorasson (Gangrels primogen)

Närvarande karaktärer: Brynhilde (Gangrel), Stefan (Brujah), Esmeralda (Brujahs primogen), Erika (Ventrues primogen).
Ödet blundar. Que sera, sera.